

ΣΥΝ ΔΙΑΜΟΝΗ

Η πρώτη ώρα, ο πρώτος δυνατός δεσμός, η πρώτη αγκαλιά, η πρώτη ματιά, η πρώτη επαφή, ο πρώτος μητρικός θηλασμός, οι πρώτες τρυφερές λέξεις σαν οικογένεια.

(Family Bonding) ξεκινάει **πια από την αίθουσα τοκετών, από τα πρώτα λεπτά της γέννησης, και όχι στο δωμάτιο του μαιευτηρίου κάποιες ώρες αργότερα, όταν πια έρθει το νεογνό στο δωμάτιο της μητέρας του. Είναι ένας δεσμός που χαρακτηρίζεται από έντονα συναισθήματα και αντιδράσεις που είναι αμφίδρομες και αμοιβαίες, αποτελεί το πρότυπο για τις μετέπειτα σχέσεις του ατόμου και αναφέρεται ως «οικουμενικό χαρακτηριστικό ανάπτυξης».**

Ο John Bowlby διαπίστωσε ότι τα παιδιά αναστατώνονται όταν αποχωρίζονται τη μητέρα τους και βιώνουν συναισθήματα όπως θλίψη, απόγνωση, αδιαφορία. Ο δεσμός που δημιουργείται εκείνη την πρώτη ώρα μετά τον τοκετό είναι μηχανισμός που εξισορροπεί την ανάγκη του βρέφους για ασφάλεια και εξερεύνηση.

Πολλές φορές ο σύζυγος νιώθει παραμελημένος και απλώς παρατηρητής στην αίθουσα τοκετών, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να βοηθήσει την σύζυγό του. Με τη δυνατότητα της συν διανομής απαλλάσσουμε τα ζευγάρια από την αγωνία και την ανασφάλεια και τους αφήνουμε να απολαύσουν τα πρώτα λεπτά ζωής του παιδιού τους σαν οικογένεια.

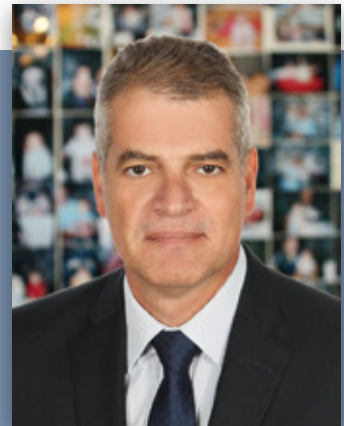
Η συναίσθηματική γέννηση παίρνει μορφή στην εξωμήτρια ζωή μέσα στην αγκαλιά της μητέρας. Η γέννηση αποτελεί μια εξελικτική διαδικασία και συνδέει αντίθετες πραγματικότητες. Ένα συμβολικό τέλος και μια κυριολεκτική αρχή.

Το νεογέννητο εξελίσσεται μέσα από τη σωματική και ψυχική επαφή του με τη μητέρα του, μέσα από το μητρικό θηλασμό, τη συν κοίμηση και την απεριόριστη αγκαλιά.

Η επαφή της πρώτης αγκαλιάς αμέσως μετά τη γέννηση είναι πολύ περισσότερο από απλά ένα ωραίο καλωσόρισμα στον κόσμο. Είναι μια «ιερή ώρα», κατά την οποία μια οικογένεια σχηματίζεται. Αυτή η μοναδική εμπειρία, αν χαθεί μια φορά, δεν μπορεί να επαναληφθεί. Η συγκεκριμένη στιγμή ακολουθεί το νεογνό ως μήνυμ για πάντα.

“Τα χέρια που αγγίζουν ένα νεογέννητο φανερώνουν τα πάντα: νευρική ή ηρεμία, δεξιοτέπια ή αυτοπεποίθηση, ευγένεια ή ένταση. Το νεογέννητο αντιλαμβάνεται εάν τα χέρια αυτά το αγαπούν ή είναι απρόσεκτα ή, ακόμη χειρότερα, το απορρίπτουν”.

Frédéric Leboyer MD

INFO

ΝΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

MD, PhD,

Αν. Δ/ντής Γυν/κής Κλινικής
Ναυτικού Νοσοκομείου Αθηνών
IVF Specialist

WEBSITE

www.npetrogiannis.GR

Αγγελική Μπέκα Μαία,

Συντονίστρια Αίθουσας Τοκετών ΙΑΣΩ

Στέλλα Κρόν Μαία,

Σύμβουλος Προετοιμασίας Γονεϊκότητας

Η ΣΥΝ ΔΙΑΜΟΝΗ δεν αφορά μόνο το νεογέννητο και τη μητέρα. Εδώ υπάρχει ενεργός ρόλος και του πατέρα. Αμέσως μετά τον τοκετό, και ενώ ο πατέρας ήταν δίπλα στη σύζυγό του καθ' όλη τη διάρκεια του τοκετού, δίνεται ο χρόνος και ο χώρος στο ζευγάρι με το νεογέννητό τους να «γνωριστούν».

Ο σύζυγος δεν παραμερίζεται, όπως συνήθως, ούτε φεύγει από την αίθουσα τοκετού για να διευθετήσει τα πρακτικά ζητήματα. Αντιθέτως, παραμένει στην αίθουσα δίπλα στη σύζυγό του, αγκαλιά με το νέο τους μέλος. Είναι η πρώτη τους αγκαλιά σαν οικογένεια.

Από την προσωπική μας εμπειρία, σε όσα ζευγάρια δόθηκε η δυνατότητα αυτή φάνηκε πως:

- 1) **Μειώνεται το άγχος της μητέρας μετά τον τοκετό, αφού παραμένει ο σύζυγος δίπλα της.**
- 2) **Η νέα μητέρα παραμένει ήρεμη και νιώθει ασφάλεια.**
- 3) **Ο νέος πατέρας, αντί να περιμένει σε μια αίθουσα αναμονής χωρίς να γνωρίζει την κατάσταση της υγείας του παιδιού του και της συζύγου του, αναλαμβάνει ενεργό ρόλο στην υποστήριξή τους.**
- 4) **Ο θεσμός της οικογένειας**